

עוזר ויזנמן
דמי לימוד להיסטוריה

שך מאמרו את חששותיו מדיין: "שמו ותהילתו באו לו מהישגיו הבטחוניים ב" עיקר, כשדרכו כמנהיג סוליטי - הערר כתה אינה אחידה אצלנו... לא הכל רואים בפעולותיו קו שהוא אחיד פחות או יותר בטיבו. שכן ביסודו הוא אדם אימפולסיבי, לראותו כ"אימפרסיוניסט בפוליטיקה". האימפרסיוניסט טבעו שהוא מושך פע לפעמים יותר משהוא משפיע. "אין אנו משוכנעים, שהבטחון הפנימי העצום שהיה לכל הישראלים כשיצאה למשימתה האמריקאית גולדה - קיים בליבות תושבי הארץ הזאת גם כשיוצא בעקבותיה דיין".

גולדה היתה הצלחה לכל הדיעות, ולאיוה צורך בא המאמץ לתקנה? נסיון מוגבל. הסביר רוזנבלום בהמ

"היי שם למענה! יש לכם נזירה!"

"יריבי לא מצאו במה לנגחני בתחום המדיני, ולכן נטפלים לפרשיות מהיי ה" פרטיים, האשים שריהבטחון משה דיין, לא מכבר, את יריביו הפוליטיים. מה שלא עשו יריביו הפוליטיים של דיין, עשו ידידיו הפוליטיים. דווקא ה" בטחוניסטים ואנשי ארץ-ישראל השלימה, שאהדתם לדרכו הפוליטית של דיין כאילו נתונה מראש, תקפו אותו בצורה החריפה ביותר על מהלכיו המדיניים האחרונים. את דעתם של אלה ביטא השבוע עורך הצהרון ידיעות אחרונות הד"ר הרצל רוזנבלום, שהקדיש מאמר לנסיעתו של דיין לארצות-הברית, בו הציב סימן שאלה גדול מעל הצורך בנסיעה זו. טען רוזנבלום, הנמנה דווקא על תומכי דיין של דיין: "אם פניו לשיחות לצורך שיפור מעמד ישראל בווינגטון, נשאלת השאלה מדוע צריך לשפר מצב שהוא שפיר עתה כפי שלא היה אף פעם?... אילו נכשלה נסיעת גולדה - ניחא. כי מקרה זה היתה הנסיעה הנוספת לתיקון המעוות ההוא מובנת. אך הרי נסיעת

מה גרם לביטולה הפתאומי של הסאטירה הטלוויזיונית?

סופה של ביקורת

יחסי-חוק

שאלה של מחיר

"התסכמי לשכב עמי תמורת מיליון לירות שטרלינג?" שאל פעם הסופר הבריטי ג'ורג' ברנארד שאו. את אחת מנשות החברה בלונדון. "איוו שאלה?" הגיבה האשה הכבודה. "ותמורת עשר ל"י אוכל לעלות ל"י חדר?" המשיך שאו הציניקן ושאל. "מה אתה חושב אותי, לונדון? תתי רעמה הגברת.

ישראל מצאה את עצמה השבוע ב" מצבה של אותה גברת לונדונית. כאשר הגיעו לארץ הידיעות כי בפאריס עומדים לסכם את סיום עיסקת המיראזים, היה ברור לכל: אין עוד ויכוח כיצד תראה ישראל עם סיום העיסקה. מה שנשאר פתוח היא שאלת המחיר. ברי גישה לירידותית. הסכמתה של ישראל לסגת בה מטירובה בן ארבעה שנים ולוותר על 50 מטוסי המיראזי שרכשה בזמנו מצרפת בכסף מלא. גראתה לממשלת ישראל כצעד בטוח לקראת ש"י פור היחסים עם צרפת. היה זה רק סמלי שבאותו שבוע בו נודע כי מחקר הסכם בפרשת המיראזים, הגיש היועץ-המש"ט פטי לממשלה לבית-המשפט בקשה לאשר את קלוז ליפסקי, איש העסקים הצרפתי שנמלט מצרפת לישראל, כבר-הסגרה. יחד עם המיראזים היתה הסגרתו של קלוז ליפסקי צריכה לשמש מחוה שתגרום לי צרפת לחייך בפומבי לעבר ישראל ואולי גם לאשר ביקור רשמי של אבא אבן בפאריס.

אולם אחרי שעשתה ישראל את ה" צעדים שהיא חשבה שהצדפתים מצפים שתעשה, הסתבר כי לצרפתים אין שום כוונה לתת לישראל את התמורה שהיא קיוותה לה. אחרי שבאופן עקרוני הס"י כימה ישראל להעביר את המיראזים לרשות צרפת, מיהרו הצרפתים והניחו ידם על המטוסים. במצב זה, אפילו לא היתה הנציגות הישראלית בפאריס מגיעה לכלל הסכמה עם הצרפתים על המחיר, (המשך בעמוד 22)

זאת בסיום שידור של אחת התוכניות, ולא ערב הקלטה של שידור נוסף. בין עובדי הטלוויזיה רוחתה ההשי ערה שמה שקרה באמת היה צירוף נסיבות שהביא לכך שמוטי "נשבר" ב" אמצע ההפקה. מצד אחד הופעלו עליו לחצים. מצד שני הוא היה נתון במתח של בחירת החומר והפקתו. מבחינה זו הוא עשה עבודה חסרת תקדים.

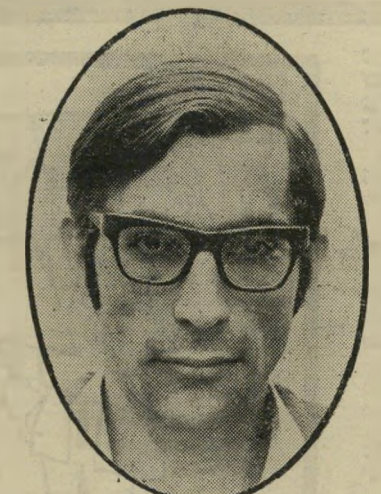
שותפות לחטא

לאחר מעשה

ד תוכנית, שהיתה "בייבי" אישי-פרטי שלו, הפכת לתוכן חייו העיקרי. הוא הקדיש לה כ"16 שעות ביום, שישה ימים בשבוע. עוד לפני שקודם התוכנית הבאה, כבר היה שקוע בתכנת התוכנית הבאה. מבחינה מסוימת אף נהג במעין רודנות, כשדחה הצעות לשיחות בעול ובאחריות. כתוצאה מכך גם יכשו המעיינות. ידידי מנוסי, שכתב את פומוגי הפתיחה של התוכנית, נסע להו"ל, הנסיונות להרחיב את מעגל הכותבים של התוכנית לא עלו יפה. לקראת התוכנית האחרונה הרגיש קירשנבאום בעצמו שהחומר שנאסף אינו ברמה. כך נשבר, והפסיק את התוכנית. השאלה אם הוא היה ראוי לעשות זאת, היא כבר שאלה אחרת. טלוויזיה ממלכתית אינה במת"נסיונות של מפיקים ובמאיים למיניהם. אם משהו נוטל על עצמו מבצע הוא חייב לעמוד בו עד הסוף, עם כל הכרוך בכך. בכל מקום אחר בעולם, אם היה מפיק עושה מה שעשה מוטי, לא היה לו יותר מקום בטלוויזיה. מרגע שהתוכנית הפכה לחלק מהנוף הפוליטי והבידורי של אורחי המדינה ו" אחד ממכשירי הביקורת היעילים ביותר (למרות הוויכוחים על רמתה) פקעה בעל-ד תו של מפיק זה או במאי אחר עליה. אם מוטי קירשנבאום אינו יכול להפיק את התוכנית, היה זה מחובתו של הממונה על הטלוויזיה למסור את המשך ההפקה למפיק ועורך אחר. אופיייה ותוכנה של הטלוויזיה אינם יכולים להיות תלויים ב" קאפריזה של עובד זה או אחר.

אם לא נעשה דבר כדי להניא את מפיק התוכנית לחזור בו מהחלטתו, הרי בעצם קבלת הודעתו על הפסקת התוכנית, נעשתה הנגלת הטלוויזיה, לאחר מעשה, שותפת לחטא - לחטא של השתקת קולה של הביקורת הסאטירית.

התוכנית מיצתה את עצמה ולכן היה עליה להיפסק, לא שינכע איש. אילו באמת היה קירשנבאום מגיע למס" קנה זו, לא היה הדבר נופל כהפתעה על כל המעורבים בתוכנית. הוא גם היה עושה

מוסי קירשנבאום
"בייבי" פרטי

מומו תדמור
ביקורת מוקדמת

ג וזדה מאיר רתחה מכעס. היה זה בישיבת הממשלה אחרי שידור הסאטירה הנלעגת על גזבר הסוכנות - ליאון דולצין, בתוכנית אתמול שלשום - לא הכל עובר. השירים הזעופים, שנעקצו לא אחת באותה תוכנית סאטירית, היו שותפים מלאים לכעסה של ראש-הממשלה. יגאל אלון, הממונה על ביצוע חוק רשות השידור, שנפגע מאיזכור שמו כ"גנרל אלונייה" בסאטירה ששודרה לפני שב" עיים על לידי האמילטון, ושהתכוונה ל" משה דיין, הכריז בצורה ח"ד-משמעת כי, או שהתוכנית תיפסק, או שהיא תהיה מבוקרת יותר.

הרמו מבבוה תורגם לשפת הטלוויזיה בצורה פשוטה ביותר: הממונה ישעיהו תדמור, שהיה רגיל לקבל פרטים מלאים על התוכנית בימי שיש, ברע האחרון, שעות מספר לידי השידור, תבע מהעורך המפיק מוטי קירשנבאום לספק לו את נושאי התוכנית עוד בשלבי הכתיבה וה" חורה המוקדמים. הוא רצה לדעת מה כותבים? מי כותב? כיצד? וכד'. בלחץ כזה לא יכול היה הצוות, העייף והגיע גם בלאו הכי, לעמוד. חלק ניכר מהחומר נכתב ונערך ממש בשעת האפס של הח" זרות האחרונות ובשעת ההקלטה עצמה.

הקש ששבר

את גב הגמל

ד פקת התוכנית, שיצאה לאוויר העולם ב" בתרועה גדולה, נהפכה לאחת מתוכי ניות הטלוויזיה הפופולאריות ביותר, נעשי תה כמעט בלתי אפשרית בתנאים אלה. הדבר הוסבר לתדמור בצורה אולטימטיבית. בית. אולם תדמור, שהיה אומנם מעוניין בכנות בהמשך התוכנית, עמד על שלו בנקודה אחת: בעניין הביקורת המוקדמת וההקפדה על בחירת החומר ועריכתו. היה זה קש לגיטימי, ששבר את גב הגמל. גירסה זו לא אושרה עלידי שום גורם. להיפך: הטיעון, כאילו היה לחץ פוליטי מלמעלה הוכחש על-ידי קירשנבאום. רק עובדה אחת היתה גלויה לעין כל: הפתאומיות בה הופסקה התוכנית, עוד ביום הרביעי בשבוע שעבר בו הוכרזה פתאום הפסקת התוכנית במסיבת עיתונאים מאולתרת, נערכו חזרות בבית בני-ברית בתל-אביב. איש מכותבי החומר לתוכנית וממגישיה לא היה מוכן להפסקתה. נימוקו הרשמי של קירשנבאום, כאילו